

T É M A I N

in.ihned.cz/tema

u Litvínova na samém úpatí Krušných hor. Teprve zde, za výhybkou číslo 43, začíná původní, velkými přestavbami nedotčený a zároveň nejkrásnější úsek, na němž nejvyšší stoupání dosahuje mimořádných 35 promile. O nevšedním sklonu tratě svědčí také to, že na ní musely být u obcí Hrob a Dubí vybudovány pro případ selhání brzd odvrtné koleje, na nichž by se vlak v protisvahu zastavil.

Jako na běžícím pásu se podél kolejí střídají náspy s četnými propustmi a podjezdy lesních cest se zářezy ve skalních hřebetech. Za dubským nádražím se železnici postavil masiv 800 metrů vysoké hory Světlá. Stavitelé museli kapitulovat a pokračovat směrem na Mikulov takzvanou úvratí – vlak ze stanice pokračuje stejným směrem, kterým do ní přijel. To s sebou samozřejmě nese i nutnost přepřažení tažné lokomotivy či přeběhnutí strojvůdce na opačný konec motoráčku. Z toho, že překonání úvratě nějakou chvíli trvá, si nic nedělejte, tahle trať není pro rychlíky, je třeba ji pomalu vychutnávat metr po metru, minutu po minutě.

Za zastávkou Mikulov se vlak proplete tunelem ve tvaru písmene „S“ pod hřbetem hory Pramenáč a pokračuje nejkrásnějším a technicky nejobtížnějším úsekem. Vysoké náspy, odvážné zářezy do skály, tunely, viadukty s vysokými štíhlými pilíři a k tomu velký ocelový příhradový most vedou až k horské planině před konečnou stanicí Moldava. Tam trať pod mostem na hranici s Němcem končí.

V padesátých letech byly koleje na německé straně z „geopolitických“ důvodů vytrhány. Majestátní, dnes bohužel značně zanedbané budovy s dlouhým nástupištěm vzdal v knize Valčík z Lohengrina hold spisovatel Adolf Branald, který zde na konci třicátých let působil jako výpravčí. Moldava je východním bodem pěších i cykloturistů, v zimě zde

**Funění a pískot
parních lokomotiv z našich
železnic
naštěstí ještě
úplně nevymizely. Běžný železniční provoz
už sice spoléhá
pouze na motorové tahouny,
ale uvidět,
uslyšet a ucítit
tyto černé
krasavice lze
i dnes při řadě
jízdy zvláštních
vlaků.**

FOTO: MICHAL TUHÁČEK

vstupují do bílé stopy stovky běžkařů. V roce 1998 byl úsek železniční tratě číslo 135 Louka u Litvínova – Moldava v Krušných horách vyhlášen kulturní a technickou památkou.

www.volny.cz/krusnohordraha

Všechny cesty vedou do Lužné

Ať už pojedete po jakékoli trati v České republice, s nadsázkou lze říci, že všechny vedou do Lužné. V prostorách bývalé železniční výtopy v Lužné u Rakovníka bylo v roce 1997 otevřeno Železniční muzeum Českých drah, největší svého druhu u nás.

FOTO: JAN VOTÍK

Vlaky, vlaky, vlaky. To je to, co táhne návštěvníky všech věkových kategorií do Železničního muzea Českých drah v Lužné u Rakovníka, největšího svého druhu v České republice.

Informace

Železnice na internetu

- Informacemi nabitá stránka o železniční dopravě: www.zelpage.cz
- Klub železničních cestovatelů: www.kzc.cz
- Oficiální stránky Českých drah: www.cd.cz
- Stránky přátel železnic: www.spz.logout.cz
- Český dopravní server K-Report: www.k-report.net
- Stránka věnovaná lokomotivám: lokomotivy.euweb.cz
- Stránka o železniční dopravě na Slovensku a v ČR: www.vlaky.net

Návštěvníci mezi nejručnějšími exponáty obdivují převážně parní, ale i dosluhující motorové lokomotivy a vozy, které přestávají být součástí pravidelného provozu. Zážitkem především pro děti je svezení vláčkem po okruhu úzkorozchodného kolejiště. V krytých expozicích odpočívají nejručnější předměty z historie železnic: zabezpečovací zařízení, ruční nářadí, modely a součásti lokomotiv. Rozsáhlé modelové kolejiště a exkurze ve správkárenské hale, kde probíhají renovace a opravy, pak potěší všechny příznivce železnice.

V průběhu celého roku navíc probíhají pod záštitou muzea nejručnější zajímavé akce, především nostalgické vyjížďky vlaky tažené parními lokomotivami. Tradicí se stala i každoroční červnová tematická setkání parních lokomotiv stejné řady.

www.cd.cz/muzeum ■

JANA HUBKOVÁ